

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. XII.

U Samoboru, 1. veljače 1917.

Br. 3.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na pol godine za domaće K 2-50, vanjske K 3, a inozemstvo K 5.

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3
(štakara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglašavanje, koji se više puta svrćuće, daje se snatan popis. Rokopisi se ne vraćaju.

Električna rasvjeta.

Kako saznajemo gotovi su nacrti i cijeli proračun za električnu rasvjetu, te će biti uskoro predani općini. Čim dobijemo uvid u taj elaborat, pisat ćemo o njemu opširno, da se naše građanstvo uputi u tačine te osnove i cjelokupne stvari rasvjete. Nadamo se da će domaća tvrtka Riesner i Payer kojoj je stvar povjerena to iznijeti u onom redu i ljepoti, što je učinila već u Karlovcu i Požegi.

Čudimo se samo našem zastupstvu, da se sa svojim zaključcima neprestano siječe i što danas zaključuje, to sutra ruši. Prošle je godine zaključeno, da se ta radnja povjeri tvrtci Riesner i Payer u Karlovcu, a sada opet zaključuje, da se načini za 600 kruna jedna brana za izmjernu vode. Ako se nekome nešto povjeri, onda ne treba da se traži novog poduzetnika i da se baca 600 K općinskog novca u vodu ili zar ima općina toliko novaca, da to može učiniti? Zar nemademo već dosta velikih nameta od 125%? Ovo je zaista čudno gospodarstvo našeg zastupstva.

Tvrtka Riesner i Payer odgovara za ono što će učiniti, a dali je njihova izmjera valjana, to će se vidjeti kad podnesu nacrt i vidit će se i gotova centrala, koja će najbolje pokazati, dali je njihov račun dobar. Dok nema zastupstvo jedan elaborat u ruci

ne može tražiti drugoga, nego to može činiti samo onda, ako sa prvim nije zadovoljao.

A kome za volju da se baca ovih 600 kruna? Tko hoće nešto znati neka si sam trošak nosi, a ne da na naš trošak pokuša pravi. Mi protestiramo proti ovakovog gospodarenja općinskim novcem, jer je taj nepotreban izbačen.

Zastupstvu valja čekati na osnovu, za tim ju točno u pretres uzeti i onda svoje mnijenje o tome kazati. Ovdje valja biti vrlo oprezan i sve dobro promisliti prije, nego li se stvori odluka.

Kod osnove mogu se praviti preinake, stavljati zahtjevi i iznijeti sve mjesne okolnosti u pretres, i uzeti samo ono, što će biti nužno i korisno.

Upozorujemo zastupstvo, da se ne dade zavadjati već da radi samostalno i kada jednom načini nešto promišljena, da si od nikoga ne će dati mijenjati svojih odluka. Bolje je kasnije, nego na brzu ruku istom štogoder.

† Franjo Reizer mladji.

I opet je zadrhtalo domorodno stablo. Ledeni je dah prohujio njime i zaigrao njegovim granjem brujeći muklo i tihano pjesmu boli i tuge, pjesmu smrti. List za listom otkida se laknut dahom smrtnim i pada na rodjenu grudju . . .

I sada se otkinu jedan s jedne od najodličnijih grana i pada. Ne pada žut i uveo već u jeku snage i bujnosti, u punome zelenilu — zelenilu ponajljepših nada i slatkih snova. On pada, a lijepe nade rasplinuše se u tihanoj mukloj onoj pjesmi . . .

Mrak vele tuge spustio se na porodičal dom odličnoga našega i vrlo ošjećanog sugrađanina g. Franje Reizera starijega: dne 22. siječnja o. g. umrije mu sin prvijenac, nosilac porodičnoga imena, u kojega on i sva porodica upirahu pogled pune nada, pune očekivanja; umrije mu sin Franjo u najljepšoj muževnoj dobi, rodivši se 1. svibnja 1873. Osobitosti porodične i na njemu se ističu pokazujući tipičnu crtu pravoga Samoborca: vedru i veselu ćud i zdrav humor, vazda gotov na svaku šalu . . . Ugodne vanštine, krasna, kao metal svonka i jaka glasa koji mu je mogao otvoriti put do velike karijere. Ali on je volio ostati na rodjenoj grudju te se, položivši trgovačku maturu i studiravši u Beču trgovinu i industriju, prihvati rada industrijskoga. Staru samoborsku bakranu, koja je već dugi niz godina svojnom porodice Reizer, odlučio pokojnik popuniti i proširiti ljevaonicom željeza za proizvodnju najpotrebnijega ratarskog orudja. U to se vjenča s Klotildom, kćerkom kr. dvorskog savjetnika, predstojnika pravosuđa, dra Luke pl. Marjanovića, i boravivši, upravljajući svojom tvornicom, između onih lijepih bregova romantične bakrane.

Iz prošlosti župe samoborske.

Priopćio Ferdinand Pajas.

Župa samoborska vrlo je stara, neki drže da je osnovana već u XIII. vijeku; točno to još nije ustanovljeno. No točnije nam je poznata povijest sadanje župne crkve posvećene u čast sv. Anastazije djevice i mučenice. Ta je crkva dograđena 1668. godine, a 8. je kolovoza iste godine posvećena. Malo za tim, dne 5. prosinca 1668. obavio je kanonik — arhidjakon katedralni — bit će da je to bio Ljudevit Bedeković († 1671) — kanoničku vizitu, o kojoj je u zapisku što se čuva u nadbiskupskom arhivu upisao ove podatke:

Crkva je posvećena u čast sv. Anastazije djevice i mučenice. Zidana je i presvodjena u svetištu, dok je ladja obložena rezbanim deskama.

Presveto Otaštvo čuva se u dobro za tvorenom tabernakulu na velikom žrtveniku u srebrnom pozlaćenom kaležu. Propovjedanica je od rezbanog drva, zeleno oličena. U crkvi bilo je dosta drvenih klupa, na jednoj strani više, na jednoj manje. Bio je i

kor, no budući da o njem pobilže vizitator ništa ne kaže, a ne spominje niti orguljaša, bit će da na koru tada još nisu bile orgulje. Prozora je na crkvi bilo osam, a vrata velika s dobrom bravom. Toranj je zidan i u njem tri zvona, no srednje je puknulo. Žrtvenika su tri, veliki posvećen je u čast sv. Anastazije i dva manja — u viziti ne veći kome su posvećena.

Grobije je zidom ograđeno i u njem je zidana kapela sv. Fabijana i Sebastijana, sa slikom tih svetaca.

Crkva ima tri srebrna, pozlaćena kaleža s patenama i ostalim potrebitinama, za tim dosta lijepu srebrnu, pozlaćenu krunu ukrašenu raznobojnim kamenjem. Ostalog je ruha za službu božju dovoljno, a ima i turskih sagova.

Župni dom u lošem je stanju, no onaj, u kom župnik stanuje dosta je lijep, zidan i dobro pokrit.

Župnikom je tada bio Marko Carlinik.

Vinogradi crkveni nalazili su se „od davnine“ na Ozniku; za tim na Vuralču (Vuralcu?), što ga je Mijo Sučić ostavio za spas svoje i svojih rodjaka duša; na To-

maščaku (Tomaschiaku?), što ga je ostavio crkvi pok. Juraj Maršćak, prebendar kaptole čazmanskoga; u „Maloj Dragi“ (Mala Dragda), dar Katarine pl. Franetić i sina Kristofora Cralića (Cralich); zemlja u Budinu, što ju je darovao Franjo pl. Raninščak (Raninschiak); šuma na Stražniku drvena kljet i nešto vinskog sudja.

Župnik ima vinograd, 12 rali oranica, sjenokošu za 12 kosaca, šumu na Stražniku, te osam kmetova, koji su i crkveni. Ti kmetovi daju u vrijeme od Jurjeva do Miholja svakog tjedna po dva, a od Miholja do Jurjeva svakog tjedna po jednog težaka.

U „grad“ Samobor spadahu pod župu ova sela i naselja: Otrubevec, Goli Vrh, Sv. Helena, Bistrač, Lug, Klokočevac, Bregana, Podvrh, Jazbina, Sv. Vid, Mali Otok, Veliki Otok, Zavrtačak, Vrbovec, Domastovec (Domostlavci); Parkoševac, Hrastina, Cetina (Cetina), Gvozđ, Mala Gradna, Velika Gradna, Višnjavec, Solina (Zolina), Jarušje, Dubrava, Bašičevo, Pošikva, Kostanjevec, Bedra (Beder), Javorak i Bobovica.

Kako se iz ovog popisa razabire, bila je „stara“ samoborska župa mnogo prostranija, jer su pod nju potpadala mnoga sela i

A kad mu je stariji sinčić, lakodjer Franjo, dorastao do srednje škole, preseli se pokojnik s porodicom svojom u Zagreb radi lakšega školovanja djece, a zanimao se polihvatima privatne naravi.

Porodični dvorac Reizera bijaše vazda milo i ugodno sastajalište sviju društvenih slojeva, pa je i pokojni Franjo u tome krugu već zarana usisao smisao za društvenost i ljubazno susretanje. Zato je bio članom gotovo svih samoborskih kulturnih i humanitarnih društava, tako na pr. i član utemeljitelj „Jeka“, a bijaše i članom Samoborske štedionice. Ljubav i štovanje, koje je građanstvo samoborsko uvijek gojilo spram obitelji Reizer. iskazivalo je i pokojniku, napose ga počastilo svojim povjerenjem izabravši ga u nekoliko perijoda trgovišnim zastupnikom i odlikovavši ga čašću mjesnoga suca i mjesnoga školskog nadzornika, koju je čast vršio sve do pred godinu dana, kad je zahvalio.

Gustom snježnom mećavom kretala se 24. siječnja poslije 4 sata popodne duga povorka od tužnoga doma put župnoga groblja sprovodeći dragoga Franceka do drugoga vječnog stana njegove porodice. Unatoč oštre snježne vijavice bijahu u sprovodu školska djeca s učiteljstvom, da iskazu poštu prijašnjemu svom školskom nadzorniku, bijahu tu domaća društva vatrogasci i članovi društva „Jeka“, zastupnici trgovišne općine i mjesnih oblasti i sudova, mnogi drugi odličnici uz veliki broj građanstva, znanci i prijatelji te velik broj pokojnikove svojte.

Podiže se kamen s porodične grobaice da pusti u nju novoga stanara, da ga primi u krilo svoje i da se u njoj smiri su uvijek. Tu sad sniva pokraj nedavno umrle dobre si majke i pokraj velike bak ce svoje — žarke hrvatske rodoljupke Barbare Reizer-Tomičić, koja primi k sebi tog svog ljubimca na sam svoj rođendan.

Teški se kamen opet spusti na grobnicu, mukla jeka zatutnji ispod njega rakom i nestade je. Mnogi željkovani snovi, mnoge lijepe nade pod njim su pokopane. . .

Slava Franji Reizeru mladjemu!

Domće vijesti.

Društvu Crvenoga križa šalje 20 K g. F. Broschan umetno vijenca na odar pok. Franje Reizera ml. Na plemenitom daru zahvalne uprava.

naselja, koja sad potpauaju pod kasnije osnovanu župu Noršić-selo (Bedra-Beder, Jarušje, Javorek, Kostanjevec, Soline i Višnjavec).

Pravo „gornice“ imao je župnik kod žitelja sela i naselja: Vršnjak-Sumihac(7), Stražnik, Rakovica, Vrači (Wraezi), Slava Gora Kladije (Caladie), Na Selima (Na Seelach), Draganje selo, Cerje (sada župa Kotari), Slapnice, Gradišće, Dubrava, Vratnik, Zdenčec, Manja Vas (župa Kotari), Breganica, Stani dol, Korijak, (Kirilikovo selo, župa B. D. M. pod Okićem) i Ordanjci, a osim toga pripadalo mu je u ime desetine 35 kablova vina godišnje. Račune crkvene vode te godine Ivan Vrst. Franciszy ter Ivan Vuković „alter Tomstich“, koji su vizitatoru u gotovom položili 109 ug. forinti i 39 denara, žita 50 vagona, a vina 6 kablova.

To je eto prikaz župe samoborske prije 248 godina. Koliko li se od onda promjenilo.

† Stjepan Derčić. Ovih je dana Samobor izgubio još jednu odličnu ličnost. — Taj put jednog od najstarijih. Upravo u času kad je prolazio sprovod Franje Reizera mladjega, 24. p. mj., preminu Stjepan Derčić umirovljen županijski veliki sudac, začasni građanin samoborski, naš popularni „spektabilis“.

Rodio se u Zagrebu 22. veljače 1829. Izvrstan djak, bijaše i na tadanjoj pravoslavnoj akademiji zagrebačkoj u svim predmetima „eminens“, kako pokazuje i svjedodžba od 31. srpnja 1847. izdana od profesora — samih čuvenih imena. Još kao juratuš podje u glasovitoj deputaciji koncem ožujka 1849. u Beč pred cara Ferdinanda, sa željama hrvatskoga naroda. Juristički dar, oštromno mišljenje i pronicavost sačuva do u najdubiju starost. Kao ispitan i zaprisegnut odvjetnik — dekretom od 29. rujna 1849. — podje u državnu službu, službovaše u više mjesta, a 30. ožujka 1861. bude imenovan velikim sucem samoborskim, ostavši tu do 1871. Ljepota prirode samoborske i privlačivost tadanjeg samoborskog društva tako ga osvoji, da se je, pošav 1874. u mir, povratio u Samobor i ostao mu vjeran sve do kraja.

Ta uza svoju juristeriju bijaše nježan štovatelj prirode, ljubitelj cvijeća; pa šikaru i kukuruzište u Glzniku pretvori u park, a svoj omiljeni „Mojmir“. Bijaše kao oni starijski Gjalškovi Hrvati kajkavci, što još viječe varmedijske dane, te je volio ugladnjenu društvenost i starinske birane izraze, a zgražao se nad svakim grubim propustom. Svojoj malenoj kućici znao je podati otmjeni značaj. Tu bi, istaknuvši bijeli barjak, primao svoje prijatelje, među njima i hrvatske magnate. Kao dobar kršćanin podiže uz cestu pod lijepim drvećem, raspelo. A u idiličnom zatišju svojih konifera, gdje je cvalo izabrano cvijeće, žuborilo od njega uređeno „Sučevo vrelo“ i gukali njegovi golubovi — ne zaboravljajući ni dobrotvornosti. Bio je prijatelj mladeži, pa bi u „Mojmiru“ redovito priredjivao majalise školskoj omladini susjedne Rakovice. A u njihovoj, podvrškoj, općini vršio je nekad službu mjesnog suca, na čemu mu općina dopisom od 16. srpnja 1890. izriče svoju hvalu. Pa kako je već bio Samoborac, i ako ne rodom — a to izborom, odabravši Samobor za svoje boravište, tako ga općina samoborska, da mu se oduži za svu ljubav prema Samoboru, imenova svojim začasnim građaninom, dekretom od 11. listopada 1861. br. 377. Bijaše to davno, pa to sad ne znadu neupućeni.

Zadnje godine proveo je u samome mjestu, u svom zimskom stanu. A starac „spektabilis“ ni sad ne zapusti svoja načela, pa se i u oporuci spomenu crkve kao i siromaha Samobora i Rakovica.

26 o. mj. poslije podne ispratiše ga njegovi mnogobrojni štovatelji do groba. Bilo je tu mnogo odličnih gospodja i gospode, sastupan sud, vatrogasno društvo, Rakovica itd. Govorom se je od njega oprostio dr. S. pl. Orašković, te mu kliknu s prisutnima: „Slava!“

Darovi. Pres. gospodja barunka Aleksandrina Alnoch darovala je siromašnoj školskoj mladeži samoborskoj u spomen dragoga sinka Emila 100 K.

U istu svrhu darovao je gosp. Franjo Reizer st. u spomen svog prvorođenog sina Franje 100 K.

Pres. g. Milan pl. Kiepach, umir. vel. župan, darovao je u istu svrhu 20 K mjesto vijenca na odar pok. Fr. Reizera ml. — Ple-

menitim darovateljima usrdno blagodari uprava škole.

Za kip Marijin darovali su: Regina Biččan 4 K, Julijana Grgas 4 K, obitelj Rumenić 20 K, Paula Domin 20 K. — Plemenitim darovateljima izrazuje župni ured toplu zahvalu.

Dar siromašnoj škol. djeci u Lugu. Umjesto vijenca na odar pok. poručnika g. Emila bar. Alnocha sabraše namještenici tvornice štapova u Bregani između sebe 70 K i darovaoše siromašnoj škol. djeci u Lugu. — Škola u Lugu zahvaljuje na ovom plemenitom daru.

Pao na bojnóm polju. Ovih je dana dobio obavijest Antun Padarčić da je njegov sin Franjo Padarčić, koji se brat borio na južnom ratištu, 11. prosinca 1916. zasut snježnom lavinom našao svoju junačku smrt. Franjo Padarčić služio je kod tirolskih carskih lovaca. — Slava palom junaku!

† Vinko Vančič trgovac i posjednik u Krapini umro je 26. pr. mj. u 65. g. Pokojnik bio je veoma vrijedan i čestit trgovac i opće štovani građanin u Krapini, poznat sa svog patriotizma i plemenitosti. Oženjen je bio sa kćerkom pok. Jesipa Komparea. — Pokoj mu duži.

Koncert „Jeka“. Naša marna „Jeka“ priredjuje na 19. veljače koncert sa diletantskom predstavom. Kako doznajemo sudjelovat će kod te predstave g. Grund, član hrv. zem. kazališta u Zagrebu. Čisti prihod tog koncerta namijenjen jest za podignuće spomen-ploče palih samoborskih junaka. Potanji program samog koncerta javit ćemo u idućem broju.

Lihva i pronevjerena na sve strane. Kako čitamo u zagrebačkim novinama bivaju pronevjerena i lihvarjenja na svim mjestima Policijsne oblasti imadu posla i krivci padaju danomice u ruke pravde. Steta je, da se nije već prije počelo energično postupati pram tih nepoštenih individua, koji misle da je sada doba gdje mogu grabiti u tuđe džepove da si nagemitaju novaca. Nije nikakovo čudo, da se i naši seljaci baci na isti put i da među njima vlada taj nepošteni način trgovine. Neka samo oblasti nesmiljeno postupaju spram ovih individua, koji hoće na nepošten način doći do tuđeg imetka. U Samoboru bi treba također dobre metle za što šta očistiti.

Nepriilike na samoborskoj željeznici. Uslijed lošeg gorivog materijala nastala su redovita zakašnjenja na našoj željeznici. To je za putujuće općinstvo vrlo neugodno pogotovu sada u zimi kada se još osim toga i se griju vagoni. Od 24. o. mj. zapeo je promet na našoj željeznici uslijed snježne mećave posve, tako da vlakovi dolaze sa zakašnjenjem od 1—3 sata iz Samobora u Zagreb ili obratno, a nekotji vlakovi nisu uopće došli.

Ova su zakašnjenja osobito bila neugodna proživši blagdana i nedjelja za polaznike popodnevnih kazališnih predstava, koji su uslijed redovnih zakašnjenja morali gdje kada i cijeli prvi čin vani čekati.

Snijeg. Počevši od 24. pr. mj. pada skoro neprekidno snijeg, pak je zapao već tako da je sav promet zastao. Seljaci iz okolišnih mjesta teško dolaze u Samobor, a oni iz brda posve su od nas odrezani, jer na nekim zapusima imade snijega po više metara visoko.

Izgubljenô. Mala drvena kofica Stefka Peterkoča nestala su. Umoljava se, tko bi znao gdje se ova nalaze da to javi.

Gospodarska podružnica. U nedjelju 28 pr mj. održao je g. Ce ar predavanje o čuvanju vinograda. Mi ćemo o istom u idućem broju donijeti opširni izvještaj.

Potres. U ponedjeljak 29. siječnja o-
čutio se i u Samoboru dosta žestog potres, koji se do večeri više puta opetovao, a 31. u jutro opet ponovio. Kod nekih kuća popucali su stropovi i palo nješto žbuke, sa krovova srušio se snijeg, nu inače nije bilo nikakove nesreće. Potres je bio najžešći u Brežcima, gdje imaju mnogo štete na kućama.

Sa samoborske željeznice. Radi sitnog snijega i lošeg ugljena, prisiljena je uprava na nekoliko dana obustaviti vlak koji polazi iz Zagreba u pol 12 i onog koji polazi iz Samobora u 1 sat 10 ž.

Umrli u župi samoborskoj od 1. siječnja do 1. veljače.

a) u Samoboru:

Janko Župančić, ubogar, 79 g. — Franjo Fugel, težak, 79 g. — Emil bar. Alinoh od Edelstadta, poručnik, 21 g. — Anastazija Bošković, poseb., 79 g. — Franjo Reizer ml veleposjednik, 44 g. — Stjepan Drčić, kr. žup. sudac u m., 88 g.

b) u selima:

Ana Mučnjak, 71 g., Kladje. — Josip Žitković, 54 g., Kladje. — Anastazija Bortas 3 i pol g., Podvrh. — Ana Besjak, 79 g., Slava gora. — Martin Živko, 1 mjes., Brezana. — Julijana Noršić, 35 g., Podvrh. — Mihalj Žibert, 1 i pol g., Sv. Helena.

PROSVJETA.

Primamo:

Od veljače ove godine izlaziti će „Nedjeljna biblioteka svjetske književnosti“. Svaki će pojedini svezak stajati 40 fillira, a obasizati će 32 stranica u veličini 50 70 sa omotom. Kako će ova biblioteka donositi ponajbolje stvari iz svjetskih književnosti, a uz to biti najjeftinija, to imade mnogo izgleda za prodju.

U prvim će sveskama izaći sljedeća dijela: 1. Edgar Allan Poe: Sablasne priče. 2. Emile Zola: Noć ljubavi. 3. A. Kuprin: Dvorac u stepi. 4. Catulle Mendès: Za čitanje iz samostanskih zidova. 5. Arcybašev M. P.: Pripovijesti. 6. Richopin Jean: Veliki zločin.

Naručbe za ovu biblioteku prima tiskara S. Šeka u Samoboru.

S ratnih poljana. Pod ovim je naslovom počela izlaziti sbirka izabranih pjesama, i pripovijedaka i crtica o svjetskom ratu, u kojima se zanimljivim načinom prikazuju doživljaji naših junaka na ratištu, kao i ostale ratne epde i nesgode. Ova će sbirka biti tim zanimivija i vjernije prikazati ratni događaji jer će većim dijelom sadržavati radnje naših junaka na ratištu. Od ove je sbirke izašao i svezak, koji donasa nekoliko uspješnih pjesama od Dragana Milonovića, od kojih napose spominjemo lijepe pjesme: „Štepi junak“, „Lažni hodža“ i „Na Badnjak“. — Pretplata za 1. knjigu (10 svezaka) iznaša zajedno sa poštarinom 3 K, dok je cijena pojedinom svezku 35 fillira (koja se svota može poslati i u poštanskim (ugarskim) markama. Tko sakupi 5 pretplatnika, dobije i primjerak na dar. Knjiga se naručuje kod Drag Rebernjaka, Zagreb, Preradovićeve ulica 24. — Topio preporu

čamo radofubnom učiteljsvu i svećenstvu, da ju medju narodom i medju školskom mladeži što više razšire, jer je sbirka tako sastavljena, da je može svatko uzeti u ruku i sa zanimanjem pročitati u njoj opisane ratne događaje.

Gospodarstvo.

Što da sijemo?

Jamačno će još dugo vremena biti nemoguć uvoz živežnih sredstava za pučanstvo monarkije, kao i hrana za blago.

Radi toga je neobhodno nužno, da se za pokriće svih tih potreba brine samo tu- zemstvo. Stoga će se morati saditi i sijati one biljke i rastline, koje su od najveće važnosti za prehranu. A te bi bile: žito svake vrsti, kukuruz, grah, grašak i krumpir.

Medjutim nikako ne smijemo zaboraviti na biljne, koje su od važnosti za industriju i trgovinu. I ovdje vrijedi pravilo. Ruka ruku pere. . . Ne smijemo da zanemarimo obradljivanje i uzgoj kukuruze, repičnog sjemena, konoplja, lana i t. d., a od osobite je važnosti, da se sadjenje okopavina po mogućnosti što više proširi.

Da se održi djelovanje industrije za hranu, a i onih stvari, koje su za industriju užitaka potrebne, te da se nadalje ukloni zastoje u kupovanju po mnogobrojnom radničtvu, potrebno je da imamo veliku mnoštinu sirovina. Radi toga treba da i ove godine svi odlučujući faktori posvete nužnu pažnju uzgoju cikorije.

Obradljivanje okopavina bezuvjetno je temelj intenzivnog poljodjelstva i zbog toga se ne smije u buduće da zanemari.

Neki upućeni gospodar je nedavno ustvrdio: „Najljepšu pšenicu dobio sam na onim poljima, gdje sam prošle godine imao cikoriju.“ To je potpuno suglasno sa mnogogodišnjim iskustvom, jer se poslije intenzivnog obradljivanja okopavina može po katastrofalnom jutru računati prosječni porast priroda i to kao:

pšenice	oko 2	— 2½ met. cent.
raži	• 1½	— 2 • •
ječma	• 2	— 2 • •
zobi	• 1½	— 2 • •

Ovi brojevi dokazuju dakle za ukupni iznos vrlo mnogo.

Važno je takodjer, da obradljivanje cikorije sa sobom donosi i produbljenje mekote te i to, što ova biljka radi izvanredno mno-

gog ličca daje blagu veoma krepku hranu koja specijalno kod krava djeluje na porast mlijeka.

Uzevši to u obzir ne smije se to obradljivanje sada u ratno vrijeme smanjiti, nego naprotiv povisiti, pogotovo zato, jer je to već učinjeno i uvriježeno u mnogim dijelovima monarkije, a onda i radi toga, jer je taj produkt ove godine u veoma dobroj cijeni.

Dobar gospodar će nastojati, da uzlim vremenima još povisi prihod svoje zemlje. A zato je, kako smo vidjeli, najprikladnije gojenje i obradljivanje cikorije.

Ovakovo obradljivanje pospešuje bolji prirod drugih biljaka, a osim toga temeljito iscrpljuje tlo, koje izvanredno djeluje na zetvu drugih žitarica.

Zahvalnica.

U ime blagopokojnog poglavitog gospodina Stjepana Derčića, vršeci ovime od njega dobiveni nalog, izrazujem najtopliju hvalu visokoblagorodnoj gospodji Hermini Sulyok od Karastosa rođj. pl. Klepach-Haselburg za njezinu nježnu pažnju kojom ga u njegovoj dugotrajnoj teškoj bolesti svaki dan poahadjala, tješila i za njega se požrtvovno brinula.

Za iskazanu dobrotu od Boga joj plaća I
Dr. Stevo pl. Orešković
ovrätelj oporuke.

Javna zahvala.

Milostiva gospodja Aleksandrina bar. Alinoh darovala je hrv. pjevačkom društvu „Jeki“ 100 kruna, društvo joj najljepše hvali na daru.

Odbor.

Pezer I I

Hallo I I

Hallo I I

Tko govori?

Krato Lilió Knin

poste restante (Dalmacija).

I nudi mionirisnu kavu u zrnu (nesamijevenu) cijena za 5 klg. samo K 35.

Razabijem pouzecem.

Krato Lilió, Knin

poste restante

Dalmacija

**Darujte
za ploču palih samoboraca.**

Zahvala.

Rastuženi otac teškim gubitkom prvorođenca si sina, nezabornog mog

Franje

vršim žalosnu dužnost zahvaljujuć se za zadnju počast, što mu je iskazalo vele časno svećenstvo, činovništvo svih ureda, učiteljstvo sa školskom omladinom, visoko naslovna gospoda i gospodje, vele cijenjeno gradjanstvo i t. d., te darovatelji mnogo brojnih prekrasnih vijenaca.

U Samoboru, 31. siječnja 1917.

Franjo Reizer stariji

vlastelin

Javna zahvala.

Dobrovoljno-vatrogasno društvo u Samoboru najljepše zahvaljuje mil. gospodji Aleksandri bar. Alnoch na daru od 100 K, koje je ovome društvu darovala.

Odbor

Objava.

Javijam ovime sl. općinstvu trgovišta Samobora i okolice da sam preuzeo

stolarsku radionicu

u Jurjevskoj ulici (prije Ivan Ivančak), u kojoj ću izradjivati sve u stolarsku struku za sjećajuće poslove

Preporučujuć se sl. općinstvu za što brojnije naručbe bilježim

veleštovanjem

Mirko Tonšetić.

Javna zahvala

Obrtničko društvo „Napredak“ u Samoboru najljepše hvali milostivoj gdji. Aleksandri bar. Alnoch na daru od 100 K.

Odbor.

Objava.

Javijam si općinstvu da sam preuzela gostioncu na Samoborskom kolodvoru u Samoboru, te ću imati na zalih dobru domaću kaplicu, pivo i raznovrsnu rakiju.

Preporučujuć se sl. općinstvu bilježim sa štovanjem.

Ana Bizjak

Objava.

Častim se objaviti sl. općinstvu da sam otvorio u Samoboru na glav. trgu odmah do ljekarne

urarski i zlatarski posao.

Imadem veliko skladište zlatnine, srebrnine i najbolje vrsti Svicarskih satova od zlata, srebra, nikla i ocjeli, lance za gospodu i gospodje. Veliki izbor prstenja sa briljantima, lanaca za vrat, narukvica, broša, naušnica, kao i botona, igle za kravatu, štapova sa srebrnim drškom sve iz najfinijeg zlata i srebra uz jamstvo.

Svakovrsne doze za duhan. Izbor zlatnih i srebrnih gumba za ogrlice i manšete. Bogato skladište modernih zlatnih i srebrnih privjesaka za vrat zatim križeva, privjesaka, za fotografije, madona i t. d. Vjenčano prstenje svake veličine. Nadalje imadem na skladištu razne predmete iz amerikan-skog duble zlata, koji svojom bojom i stalnosti zamjenjuje i samo zlato!

Veliko skladište srebrnih jedala kao i predmeta iz alpaka-srebra.

I opravke primam i obavljam točno i brzo uz jamstvo. Osobito se preporučam za precizne i komplicirane satove.

Sa veleštovanjem

Ivan Hubalek

urar i draguljar.

Rendez vous Samoboraca u Zagrebu.

Svratište

k „bobačkom rogu“

Elegantna restauracija. Izvršna kuhinja, dobro vino i pivo.

preporučuje svojim cijenjenim gostima

F Horvat svratištar.

Pomodna kuća i tvornica rublja S. BERGERA nasljednici

Jelačićev trg br. 2. ZAGREB Jelačićev trg br. 2.

Fine vunene i svilene tkanine.

Veliko skladište fine svile, fantastične tkanina po najnovijem ukusu, engleskih tkanina za kostime, flanela za bluze i kućne haljine te raznih podetava i barhenda.

Muško i žensko rublje kao i posteljina.

Veliko skladište pamučne i platnene robe, stolnog rublja, garnitura za kavu, vezene garniture za krevete i pokrivača od flanela, sagova, zavjеса i tkanina za pokućstvo.

Uzorke kao i pošiljke preko K 20.— šaljemo franko.

6 fillra

6 fillra

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„**GOLUB**“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdraviju neškodljiv.

Dobije se svuda. — štovi samo 6 fillra.

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira

U ZAGREBU.

6 fillra

6 fillra

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačićev trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čuture u narodnom slogu.

Nippes figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampasi.

Specijalno skladište za bakteriolo. i fizikalne potrebitine.

Staklente za odpremu djeteta u propisnim drvenim kutijama.